

Ce se vede la Golgota

La Golgota se vede o inima de mamă care-și plânge întâiul născut și-și aduce aminte de ceea ce Fiul spusese odată: „cine nu-și lasă tată, mamă...”

La Golgota se vede ce înseamnă har. Un rai oferit unui tâlhar, o speranță oferită în loc de junghiul morții, o promisiune ce te face să visezi după o viață de coșmar.

La Golgota se vede care ucenic iubește până la capăt, când nu mai înțelege nimic și când totul pare că se năruie.

La Golgota se vede un soldat roman mișcat, nu de sânge, ci de Cel din care curge cel mai scump sânge. Caracterul măreț al lui Isus în suferință l-a schimbat probabil pentru toată viața.

La Golgota se vede materialismul soldaților care joacă zaruri când Creatorul lor moare pentru ei. Se vede atât de clar cât de mult doresc oamenii pământul când Cel atârnat pe lemn vrea să le dea cerul.

La Golgota se vede cel mai frumos Împăratul. Nu doar al Iudeilor, ci și al nostru. Un Împărat legat ca noi să fim liberi, bătut ca noi să fim protejați, cu o coroană de spini pe cap ca noi să purtăm cununi în cer.

La Golgota se vede clar că dragostea costă. Dumnezeu a spus din cer că ne iubește și Fiul a venit să ne arate asta.

La Golgota pământul se cutremură în locul inimilor care-au lovit fără milă, iar soarele se ascunde pentru un nou Soare, care apune înainte să răsară pentru veșnicie.

La Golgota i s-a dat lumii întâlnire cu dreptatea și iubirea lui Dumnezeu. Dreptatea a căzut pe Fiul, iar iubirea pe noi.

La Golgota se vede un nou Eden ce se deschide la orizont, un rai pe care nu l-am merităm și un Hristos pe care nu l-am prețuit îndeajuns.

Să nu uităm să privim la Golgota!

CRISTI BOARIU

„Isus, ducându-și crucea, a ajuns la locul zis al «Căpătâniei», care în evreiește se cheamă «Golgota». Acolo a fost răstignit; și împreună cu El au fost răstigniți alți doi, unul de o parte, și altul de alta, iar Isus la mijloc.»

(Ioan 19.17-18)

Crucea

Atâtea cruci sunt astăzi la margine de drum,
Pe turla de biserică sau străjuind morminte...
Sunt cruci ce-atâră greu - de aur sau argint
Purtate ca podoabă și-aducere aminte...

A fost cândva o cruce din lemnul de osândă
Pe care-n chinuri grele Iubirea a murit...
A fost un drum al crucii cu ură și blesteme
Pe care Mielul Slavei a fost batjocorit...

Și-a fost o zi a jertfei cu lacrimi și suspine,
Cu-o suliță înfiptă în trupul chinuit,
Cu setea care arde și hula din cuvinte
Rostite de norodul pe care l-a iubit...

A fost cândva o cruce...o Golgotă... un Miel
Și-o primăvară blândă ce îndemna la viață
Iar Sângele ce-a curs a curățat păcatul
Și omului a dat o nouă dimineață!

Atâtea cruci sunt azi... dar câți mai știu povestea?
Câți înțeleg Iubirea și jertfa din Calvar?
O, Doamne pune-n noi o inimă fierbinte
Să-Ți mulțumim de viața ce am primit în dar!

MARIA LUCA

Cugetări despre CRUCE

„La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.”

(Filipeni 2.8)

„Pe voi, care erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate greșelile. A șters zapisul cu poruncile lui, care stătea împotriva noastră și ne era potrivnic, și l-a nimicit, pironindu-l pe cruce. A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut biruitor asupra lor prin cruce.”

(Coloseni 2.13-15)

Crucea este voința Tatălui, slava Fiului, bucuria Duhului, podoaba îngerilor, sânguința credincioșilor, lauda lui Pavel.

Ioan Gură de Aur

Domnul Și-a întins mâinile pe cruce ca să îmbrățișeze cele două neamuri, risipite pe tot pământul.

Irineu

Prietenul desfătărilor, al odihnei lumești și care fuge de răstignirea firii este vrăjmas al crucii lui Hristos.

Teofilact